

tage sig for, naar Kongen stadig undlader at henvende sig til dem, der have parlamentariske Forudsætninger for at løse Krisen?" Det er med Henviſning til Artiklen af 7. August. Endnu er det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds stadig klar over, at et Samarbejde med den højtærede Forsvarsminister og hans Gruppe meget let kan lade sig etablere.

Og endnu saa sent som 12. August er det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds klar over, at han ønsker et Samarbejde med „de 27“, altsaa ogsaa med den højtærede Forsvarsminister. Der siger han: „Men vi vide, at et saadant Ministerium vilde være den besynderligste“ — det hentyder til et eventuelt Ministerium Richelieu, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds senere har været vildt forelsket i, medens det paa det Tidspunkt var det besynderligste, man kunde tænke sig —, „at et saadant Ministerium vilde være den besynderligste Afslutning paa 8 Aars Venstreregimente. Og ikke mindst besynderlig, eftersom man endnu slet ikke har forsøgt at løse Krisen parlamentarisk!“ Endnu den 12. August er det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, som jo sikkert har nogen Forbindelse med „Social-Demokraten“, fuldstændig klar over, at et Samarbejde med „de 27“ og med den højtærede Forsvarsminister, som endnu ikke er prøvet, er meget ønskeligt. Jeg tror, at ærede Medlemmer deraf ville se, at den store Forargelse, den dirrende Indignation paa Højrevælgernes Vegne er uægte. I det hele taget har det været en stor Fornøjelse for dem, der kunne nyde den Slags Ting, at læse „Social-Demokraten“ i det sidste Par Maaneder — (*Sabroe*: Og „Vort Land“!) Ja, „Vort Land“ for Resten ogsaa —, thi „Social-Demokraten“ har været Organ for alle andre end Socialdemokraterne. Den har været Organ skiftevis for Højre, de Moderate og Reformpartiet. Alle Partier har den taget sig af undtagen sit eget. Altsaa indtil den 12. August sværmede det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds stadig for et Samarbejde med den højtærede Forsvarsminister, der sikkert paa det Tidspunkt maatte føle sig meget smigret over Opmærksomheden.

Saa gaar Tiden, og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds — der slet ikke vil høre, hvad jeg siger til ham — skifter pludselig Taktik og slaar om til den modsatte Anskuelse om den højtærede Forsvarsminister og hans Parti, der nu bliver til det mest fordærlige og

skadelige, vi have i dette Land. Og det sker i samme Øjeblik, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds opdager, at de tre forsvarsvenlige Partier her i Tinget dog ikke ere saa — skulle vi sige elskværdige overfor det ærede Medlem, at de ville slaa alt i Stykker for at forære ham hele Kagen. Saa vokser Harmen, den moralske Indignation, i en uhyre Grad overfor os andre, der forsøge efter bedste Evne at løse Forsvarssagen — den bliver ikke løst, som vi ønske det, men vi gøre alt for at faa det mest mulige —, saa vokser Harmen i det ærede Medlem overfor dette.

Nu maa jeg, inden jeg gaar videre, henvende et Par Ord til det radikale Venstre (*Halsted*: Ellers blive de Stedbørn!) Ja, ellers blive de Stedbørn. Jeg maa først forudskikke den Bemærkning, at der er det mærkværdige Forhold mellem Socialdemokratiet og det radikale Venstre, de to allierede Oppositionspartier, at saa snart det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds faar en ny Tanke, en ny Idé, en ny Mening, i Modsætning til, hvad han tidligere har ment, saa skifter pludselig ogsaa det radikale Venstre, om ikke i saa stærk Grad — der har været ligesom lidt Forlegenhed over det radikale Venstre. Da det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds havde holdt sin berømte Vejletale, syntes de at studse over Tanken om et Samarbejde med den højtærede Forsvarsminister, men da der var gaaet halvandet Døgn, havde det radikale Venstres Hovedorgan sundet sig saa meget, at det var klar over, at den Tanke, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds havde udkastet i Vejle, maatte tages op til Overvejelse (*Halsted*: Den var sund og god!) Den var sund og god, ja, efter det radikale Venstres Anskuelse paa det Tidspunkt. Dog vil jeg straks sige, at det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) danner en hæderlig Undtagelse. Han har hele Tiden holdt sin Sti ren, endog saa ren, at han paa et givet Tidspunkt, hvor ingen, saa vidt jeg ved, havde friet til ham, gav en Kurv fra sig, saa han kan ikke beskyldes for at have billiget det Samarbejde med den højtærede Forsvarsminister, som det øvrige radikale Venstre paa det Tidspunkt billigede. (*Chr. Reventlow*: Det maatte heller ikke refereres i „Politiken“!) Nej, det maatte det heller ikke.

Og at det ikke var en Grille i det radikale Venstre, ser man tydeligt af, at samme Dag som det ærede Medlem for